न च तान् विवदे द्वीमाना कुष्टखापि तैः सदा ॥ ८३॥ सम्यागृहार्चनं कला यथास्थानमनुक्रमात्। सम्पूजयेत्ततो विहं द्याच्चैवाहुतीः क्रमात्॥ ८४॥ प्रथमां ब्रह्मगो द्यात् प्रजानां पतये ततः। त्वतीयाचीव गुद्धेभ्यः कथ्यपाय तथापरां ॥ ८५ ॥ ततोऽनुमतये दत्ता दद्याद्गृहविलन्ततः। पूर्वीखातं मया यत्ते नित्यकर्माक्रयाविधी ॥ ८६॥ वैश्वदेवन्ततः कुर्याद्यसयस्तव मे भृणु। ययास्थानविभागन्तु देवानुहिश्यं वे पृथक्॥ ८७॥ पर्ज्जन्याय धरित्रीणां ददाच माणके चयं। वायवे च प्रतिदिशं दिग्भ्यः प्राच्यादितः क्रमात्॥ ८८॥ ब्रह्मणे चान्तरीक्षाय सूर्य्याय च ययाक्रमं। विश्वेभ्यश्वेव देवेभ्यो विश्वभूतेभ्य एव च ॥ ८८ ॥ उषसे भृतपतये द्याची सरतस्ततः। स्वधा नम इतीत्युक्ता पितृभ्यश्वापि दिच्यो ॥ १००॥ कृत्वापसव्यं वायव्यां यच्यौतत्ति भाजनात्। अस्तावशेषमिच्छन् वै तोयं दद्याद्ययाविधि ॥ १०१ ॥ ततोऽन्नायं समुद्रुत्य इन्तकारोपकत्यनं। यथाविधि यथान्यायं ब्राह्मणायोपपादयेत्॥ १०२॥ कुर्यात् कमाणि तीर्यन खेन खेन यथाविधि। देवादीनान्तया कुर्याद्वास्त्रेयणाचमनिक्रयां॥ १०३॥ अङ्गुष्ठोत्तरतो रेखा पाणियी दिचणस्य तु।